

mere udbyttegivende at bruge den til Kartoffelavl, det kan være — det tror jeg selv paa —, at det kunde være endnu langt mere udbyttegivende rationelt at udnytte den ved Bepantning med saadanne Frugtbuske, som kan gro der, saasom Tyttebær, Blaabær og Revling; vi ser Revling bragt til Torvs til 25 Øre pr. Halvkilo, og det kunde være — ærede Medlemmer maa ikke tænke, at jeg lider af en fiks Idé med Hensyn til Svampe —, at den jyske Hede egnede sig til rationel Svampeavl i stor Stil. Hvem ved, hvad der er det rationelle? Det er der ikke en eneste her i Landet, der ved, ingen har nogen Sinde undersøgt det. Jeg vil derfor spørge den højtærede Landbrugsminister, om han ikke med Velvillie vil overveje en eller anden Form, under hvilken man kan faa virkelig sagkyndige til at undersøge, paa hvilken Maade man bedst kan udnytte disse umaadelig store Arealer.

Jeg skal dernæst tillade mig at gøre nogle Bemærkninger angaaende vort Fiskeri. Først vil jeg takke den højtærede Landbrugsminister for Bevillingen paa 5,000 Kr. til Forsøg paa rationel Muslingeavl. Ærede Medlemmer har maaske set, at det desværre i Aar ikke lykkedes at faa sat mere end 1,000 Ris ud, det kommer naturligvis nok i kommende Aar, men Skovriderne kunde i Aar ikke levere de nødvendige Ris. Selv om man ikke af Forsøgene kan se, hvad Værdi de har, har dette ene Aar alligevel ad anden Vej vist, at det er en meget stor Virksomhed, her er begyndt. Østersdepotet i Nykøbing paa Mors har nemlig i det forløbne Aar foretaget en meget omfattende Skrabning af vilde Muslinger i Limfjorden, og det har ført til, at De danske Konservesfabrikker i det første Aar har kunnet afsætte 40,000 Daaser Muslinger foruden den store Mængde, der er solgt i Skaller, og man har saa stor Tillid til Virksomheden, at det er planlagt i dette Aar at henkoge 200,000—300,000 Daaser Muslinger, og jeg ser af Aviserne, at der skal oprettes et andet Muslingekogeri i Mariager. Jeg har een Indvending [mod hele denne Sags Udvikling, og det er den, at det ikke blev Staten, som overtog Virksomheden. Det kan betale sig for en Fisker at skrabe Muslinger, naar han kan faa 2—3 Øre pr. Halvkilo, og det er endda, naar Muslingerne kun kan bruges til Foderstof, men for de Muslinger, som henkoges til Menneskeføde, tager den private Virksomhed en Betaling af 75 Øre pr. Halvkilo.

Det er sikkert en ganske indbringende Forretning, det her drejer sig om, og jeg mener derfor, at her er et naturligt Felt for Statens Initiativ, og jeg henstiller, at den højtærede Landbrugsminister træffer Foranstaltninger til, at Staten begynder en rationel Muslingskrabning paa de Steder, hvor der er Muslinger at skrabe, som Forberedelse til en omfattende Statsdrift paa dette Punkt, hvorved man i nær Fremtid kan blive sat i Stand til at forsyne Befolkningen med et værdifuldt Fødemiddel til billig Pris. Og det er der Grund til af flere Aarsager, for det første, fordi det er en Statsembudsmand, der har taget Initiativet i denne Sag, men dernæst, fordi det viser sig, at aldrig saa snart begynder man, før man opdager, at det er en meget mere indbringende Bedrift, end man fra første Færd af har kunnet tænke sig. Muslingeavl og Muslingskrabning har nemlig ikke alene Interesse for os Mennesker direkte, men Dr. Petersen har opdaget, at alle de Muslinger, bl. a. de, der lever i de sydlige Farvande, hvor de ikke kan vokse sig saa store, at de duer til Menneskeføde, er fortræffelig Føde til Husdyrene. Han har fodret Høns dels med kogte, dels med knuste Muslinger og set, at de lægger ligesaa fortræffelige Æg som ellers, at Æggene smager lige saa godt som ellers, og at Hønsene spiser disse knuste Muslinger endnu ivrigere end Muslingen. Det vil sige, at overalt i vort Land i Nærheden af Kysterne, hvor der findes en Befolkning, som har let Adgang til at skaffe sig Muslinger, foreligger her fra Havet et yderst billigt, man kan næsten sige gratis Foder for Høns og Ænder; ja, selv for Svin, naar Muslingerne befries for Skallerne. Det vil med andre Ord sige, at Fiskerbefolkningen og Smaahusmænd, som bor i Nærheden af Kyststrækninger, vil være i Stand til at forsyne sig med billigt Foderstof den Dag, Staten tager Sagen i sin Haand og sørger for at faa Muslingerne skrabet op paa tilstrækkelig billig Vis og fordelt til Befolkningen, og den Dag, da Staten rationelt udklækker Muslinger rundt omkring alle Vegne, hvor det kan gøres. Derfor forekommer det mig, at det vil være rigtigt, at de Forsøg, der anstilles paa en rationel Muslingeavl, bliver meget mere storstilede, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister, at han til anden Behandling søger at opnaa en saa stor Sum til Forsøg paa Muslingeavl, at denne Avl kan foretages alle Vegne i vort Land, hvor de sagkyndige mener, at vore Have egner sig